

Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30.04.2019, sp. zn. 4 Tz 19/2019, ECLI:CZ:NS:2019:4.TZ.19.2019.1

Číslo: 9/2020

Právní věta:

Jestliže insolvenční správce vydal podle § 78 tr. ř. policejnímu orgánu účetnictví právnické osoby, přičemž tato právnická osoba poté zanikla bez právního nástupce a byla vymazána z obchodního rejstříku a insolvenční správce byl zproštěn své funkce, pak v případě, kdy toto účetnictví již k dalšímu řízení není třeba, nelze je vrátit osobě, která je vydala postupem podle § 80 odst. 1 tr. ř. V tomto případě přichází v úvahu jiný postup, a to předložení vydaného účetnictví příslušnému archivu k provedení výběru archiválií podle § 11 odst. 3 zák. č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a teprve pokud účetnictví (jeho část) nebude archivem vybráno, pak jeho zničení jako věci bezcenné podle § 80 odst. 1 in fine tr. ř.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 30.04.2019

Spisová značka: 4 Tz 19/2019

Číslo rozhodnutí: 9

Číslo sešitu: 2

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Vrácení věci

Předpisy: § 80 odst. 1 tr. ř.

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Nejvyšší soud ke stížnosti pro porušení zákona, kterou podal ministr spravedlnosti ve věci advokáta J. S., proti pravomocnému usnesení státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 6 ze dne 19. 4. 2017, č. j. 1 ZT 175/2011-142, podle § 268 odst. 2 tr. ř. vyslovil, že pravomocným usnesením státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 6 ze dne 19. 4. 2017, sp. zn. 1 ZT 175/2011, a v řízení předcházejícím byl porušen zákon v ustanoveních § 147 odst. 1 tr. ř. ve spojení s § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř., § 80 odst. 1 tr. ř. a § 2 odst. 5, 6 tr. ř.

I.

Stížnost pro porušení zákona

1. Ministr spravedlnosti dne 23. 1. 2019 pod č. j. MSP-606/2017-OJD-SPZ/3 podal podle § 266 odst. 1 tr. ř. ohledně J. S. stížnost pro porušení zákona proti pravomocnému usnesení státní zástupkyně

Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 6 ze dne 19. 4. 2017, č. j. 1 ZT 175/2011-142, jímž byla podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. zamítnuta jako nedůvodná stížnost J. S., advokáta se sídlem XY, podaná dne 1. 3. 2017 proti usnesení policejního orgánu 2. oddělení hospodářské kriminality, Služby kriminální policie a vyšetřování Obvodního ředitelství Praha I, ze dne 28. 2. 2017, č. j. ORI-12237-275/TČ-2010-001192-6-BO, kterým bylo podle § 80 odst. 1 tr. ř. rozhodnuto o vrácení 34 ks šanonů účetnictví spol. K. J. S., který předmětné šanony jako insolvenční správce společnosti K. vydal dne 14. 9. 2012 podle § 78 tr. ř., neboť účetnictví k dalšímu řízení už nebylo třeba a nepřicházelo v úvahu jeho propadnutí nebo zabránění. Podle ministra spravedlnosti byl citovaným usnesením porušen zákon v ustanovení § 147 odst. 1 tr. ř. a v řízení, jež mu předcházelo, v ustanoveních § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř., § 2 odst. 6 tr. ř. a § 80 odst. 1 tr. ř. Následně ministr spravedlnosti zrekapituloval zahájení trestního stíhání ve věci obviněného Z. K. pro podezření ze spáchání přečinu neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platby podle ustanovení § 241 odst. 1 tr. zákoníku, a průběh výkonu funkce insolvenčního správce firmy K., kterým byl J. S. Současně zrekapituloval obsah rozhodnutí policejního orgánu ze dne 28. 2. 2017, č. j. ORI-12237-275/TČ-2010-001192-6-BO, kterým bylo podle § 80 odst. 1 tr. ř. rozhodnuto o vrácení 34 ks šanonů účetnictví firmy K. J. S., když bylo odkázáno i na obsah podané stížnosti J. S. proti tomuto rozhodnutí a obsah rozhodnutí Státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 6 ze dne 19. 4. 2017, č. j. 1 ZT 175/2011-142, kterým byla podaná stížnost podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. zamítnuta.

2. Následně bylo odkázáno na příslušné ustanovení § 2 odst. 4, 6 tr. ř., § 80 odst. 1 tr. ř., § 147 odst. 1 tr. ř., § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř., když bylo zdůrazněno, že policejní orgán a státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 6 důsledně nezohlednili povahu činnosti insolvenčního správce. V tomto směru bylo upozorněno na ustanovení § 40 odst. 1 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jejich řešení (dále jen insolvenční zákon), a § 313 odst. 1 insolvenčního zákona, když podle ministra spravedlnosti nebylo vzato v úvahu, že J. S. byl zproštěn funkce insolvenčního správce, čímž zaniklo jeho oprávnění jednat svým jménem na účet společnosti K., a tedy i nakládat s jejím majetkem. Za těchto okolností nebyl oprávněn majetek společnosti přijmout, a to zejména za situace, že společnost K. zanikla bez právního nástupce a byla vymazána z obchodního rejstříku. Současně odkázal na nález Ústavního soudu sp. zn. [II. ÚS 199/04](#), ze kterého vyplývá, že správce konkurzní podstaty nelze automaticky ztotožňovat s fyzickou osobou tuto funkci vykonávající a dovozovat, že se po zproštění této funkce stává v případě exekučního řízení právním nástupcem správce konkurzní podstaty. Podle podané stížnosti pro porušení zákona účetnictví právnické osoby, která zanikla bez právního nástupce, nemá žádnou ekonomickou hodnotu, kdy ovšem při nakládání s ním je třeba respektovat povinnosti k archivaci písemností vyplývající z § 3 odst. 2 písm. a) zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a změně některých zákonů. Zároveň je poukazováno na § 11 odst. 3 zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a změně některých zákonů, podle kterého se výběr archiválií provádí v případě, kdy dojde k zániku původně bez právního nástupce, z moci úřední. Proto příslušný oblastní nebo nižší archiv byl povinen provést výběr archiválií z účetnictví firmy K., a předmětné účetnictví mu mělo být předáno.

3. Ministr spravedlnosti zároveň uvádí, že stížnost pro porušení zákona není podávána ve prospěch či neprospěch obviněného, když se netýká obviněného, ale třetí osoby. Dodává, že rozhodnutí má obecnější význam, když uvedená situace může v praxi nastávat častěji v souvislosti se zánikem obchodní korporace v důsledku likvidace bez právního nástupce nebo v případě úmrtí fyzické osoby – podnikatele bez dědiců v průběhu trestního řízení. Zároveň může předmětné rozhodnutí přispět k vyjasnění povinnosti archivů přebírat zajištěné písemnosti.

II.

Důvodnost stížnosti pro porušení zákona

4. Z předloženého spisového materiálu bylo zjištěno, že J. S., jako insolvenční správce společnosti K.,

v rámci podání vysvětlení podle § 158 odst. 3 tr. ř. byl policejním orgánem vyzván podle § 78 odst. 1 tr. ř. k vydání účetnictví firmy K., což učinil. V dané souvislosti je třeba uvést, že ve spise se sice nenachází písemné potvrzení o převzetí účetnictví podle § 78 odst. 5 tr. ř. či opis protokolu o tomto vydání, ovšem není důvod předání účetnictví J. S. policejnímu orgánu zpochybňovat, když tato skutečnost vyplývá i z podané stížnosti J. S.

5. Usnesením Policie ČR, Obvodního ředitelství Praha I, Služby kriminální policie a vyšetřování, odbor hospodářské kriminality, 2. oddělení hospodářské kriminality, ze dne 28. 2. 2017, č. j. ORI-12237-275/TČ-2010-001192-6-BO, bylo podle § 80 odst. 1 tr. ř. věta první rozhodnuto o vrácení 34 ks šanonů účetnictví společnosti K., které bylo dne 14. 9. 2012 vydáno podle § 78 tr. ř. S. jako insolvenčním správcem společnosti K., neboť účetnictví k dalšímu řízení už nebylo potřeba a nepřicházelo v úvahu jeho propadnutí nebo zabrání. Vzhledem k tomu, že v průběhu prověřování, resp. vyšetřování věci došlo ke zrušení spol. K., a S. byl posledním oprávněným statutárním zástupcem společnosti K. a zároveň i osobou, která účetnictví dle § 78 tr. ř. vydala (policejní orgán chybně uvádí, že insolvenční správce J. S. byl statutárním zástupcem), bylo vráceno tomuto jmenovanému, když dle § 80 odst. 1 věty 1. tr. ř. se mj. vrací věc tomu, kdo ji vydal.

6. Proti tomuto usnesení podal J. S. dne 1. 3. 2017 stížnost, v níž namítal, že rozhodnutím Městského soudu v Praze ze dne 31. 7. 2013, č. j. MSPH 96 INS 3724/2008-B-81, byl zproštěn funkce insolvenčního správce dlužníka K., a proto pozbyl oprávnění za tohoto cokoliv činit, tedy i přebírat účetnictví, které dříve předal policejnímu orgánu. Zdůraznil, že na tuto skutečnost v průběhu probíhajícího trestního stíhání policejní orgán opakovaně upozornil, například přípisem ze dne 18. 1. 2016.

7. Stížnost J. S. byla usnesením státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 6 ze dne 19. 4. 2017, č. j. 1 ZT 175/2011-142, podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. jako nedůvodná zamítnuta. V odůvodnění usnesení státní zástupkyně konstatuje, že podle § 80 odst. 1 tr. ř., není-li věci, která byla vydána pro trestní řízení, k dalšímu řízení už třeba, vrátí se tomu, kdo ji vydal. Jestliže na ni uplatňuje právo osoba jiná, vydá se tomu, o jehož právu na věc není pochyb. Účetnictví společnosti K. již není pro trestní řízení třeba, neboť řízení bylo pravomocně skončeno, proto policejní orgán rozhodoval o tom, zda se věci vrátí nebo vydají jiné osobě. O vydání účetnictví společnosti K. nepožádala žádná jiná osoba, neboli nikdo neuplatnil právo k tomuto účetnictví, proto není možné postupovat jiným způsobem, než vydat věc tomu, kdo ji policejnímu orgánu vydal. Vzhledem ke skutečnosti, že účetnictví společnosti vydal J. S., který byl v té době insolvenčním správcem společnosti, musí být toto účetnictví vráceno J. S. Skutečnost, že již není insolvenčním správcem společnosti K., je v tomto případě nerozhodná. Státní zástupkyně v odůvodnění uvedeného usnesení dále uvádí, že jak též vyplývá z usnesení Městského soudu v Praze, jímž byl J. S. zproštěn funkce insolvenčního správce, měl insolvenční správce povinnost předat zbývající majetek dlužníkovi a zajistit činnosti evidenční a archivační, popřípadě další činnosti související se zrušením konkursu. Je evidentní, že i poté, kdy přestal být insolvenčním správcem společnosti, měl v držení účetní i jiné doklady společnosti, které následně postupně dlužníkovi předával. Takto tedy musí naložit i s vráceným účetnictvím společnosti K.

8. K podmínkám vrácení věci podle § 80 tr. ř. je na tomto místě vhodné uvést, že není-li věci, která byla vydána nebo odňata, k dalšímu řízení už třeba a nepřichází-li v úvahu její propadnutí nebo zabrání, vrátí se tomu, kdo ji vydal nebo komu byla odňata. Jestliže na ni uplatňuje právo osoba jiná, vydá se tomu, o jehož právu na věc není pochyb. Při pochybnostech se věc uloží do úschovy a osoba, která si na věc činí nárok, se upozorní, aby jej uplatnila v řízení ve věcech občanskoprávních. Pokud osoba, která má na věc právo, ji přes opakovanou výzvu nepřeveze, bude věc prodána a částka za ni stržená bude uložena do úschovy soudu; věc bezcenná se zničí. Rozhodnutí činí předseda senátu, v přípravném řízení státní zástupce nebo policejní orgán. Proti rozhodnutí o vrácení a vydání věci, jakož i o uložení do úschovy, je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

9. Z pohledu řešené problematiky je nutné především uvést, že J. S. byl ustanoven insolvenčním správcem společnosti K., kterým byl jmenován rozhodnutím Městského soudu v Praze ze dne 3. 12. 2008, sp. zn. MSPH 96 INS 3724/2008-A. Jako insolvenční správce byl J. S. povinen odevzdat účetnictví společnosti K. podle § 78 odst. 1 tr. ř. policejnímu orgánu, neboť jím byl vyzván k vydání věci jako osoba, jež měla u sebe věc, která mohla sloužit jako důkazní materiál v probíhajícím trestním řízení ve věci podezření spáchání přečinu neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné platby podle § 241 odst. 1 tr. zákoníku, jehož se měl dopustit obviněný Z. K. jako jednatel společnosti K., jak již bylo naznačeno. Předmětné účetnictví vydal J. S. dne 14. 9. 2012. Jak již bylo naznačeno, policejní orgán měl podle § 78 odst. 5 tr. ř. J. S. vydat ihned písemné potvrzení o převzetí věci, tj. 34 šanonů účetnictví, nebo opis protokolu, včetně jejího dostatečného popisu tak, aby bylo možné určit jeho totožnost, což ovšem z předloženého spisového materiálu nevyplývá. Předmětnou listinu pak měl J. S. jako insolvenční správce při skončení své funkce odevzdat dlužníkovi, tedy společnosti K. Usnesením Městského soudu v Praze č. j. MSPH 96 INS 3724/2008-B-73, ze dne 30. 4. 2013, byl zrušen konkurs na firmu K. pro nedostatek majetku.

10. Podle § 313 insolvenčního zákona platí, že funkce insolvenčního správce nekončí zrušením konkursu, i když jeho oprávnění nakládat se zbývajících částí majetkové podstaty a další dispoziční oprávnění přecházejí na dlužníka. Z tohoto tedy plyne, že od zrušení konkursu dlužník, v tomto případě společnost K., nakládá se zbývajících majetkovou podstatou sám. Insolvenční správce je povinen ke dni zrušení konkursu uzavřít účetní knihy, sestavit účetní závěrku, splnit povinnosti uložené daňovými předpisy a předat dlužníku potřebné účetní záznamy. Dále je povinen předat dlužníkovi zbývajících majetek, zajistit činnosti evidenční a odbornou správu dokumentů vzniklých z činnosti dlužníka, popřípadě z činnosti jeho právních předchůdců, a další činnosti související se zrušením konkursu. Nevede-li dlužník účetnictví, týkají se tyto povinnosti přiměřeně jeho daňové evidence. Po provedení těchto činností insolvenční soud insolvenčního správce zproští jeho funkce. Současně rozhodne o výdajích, které insolvenčnímu správci vznikly v souvislosti se zrušením konkursu, a o způsobu jejich úhrady. Podle přiloženého spisu insolvenční správce své zákonné povinnosti dostal, konkrétně podáním ze dne 22. 7. 2013, kdy soudu oznámil, že nemohl zajistit archivaci všech listin, neboť některé byly zabaveny policií ČR. Posléze byl své funkce insolvenčního správce J. S. usnesením Městského soudu v Praze ze dne 31. 7. 2013 č. j. MSPH 96 INS 3724/2008-B-81 zproštěn (právní moci nabylo rozhodnutí 18. 9. 2013).

11. Na tomto místě je nutné zdůraznit, že insolvenční správce není statutárním orgánem ani zástupcem dlužníka, jak např. chybně uvedl policejní orgán při vrácení 34 ks šanonů účetnictví v usnesení policejního orgánu 2. oddělení hospodářské kriminality, Služby kriminální policie a vyšetřování Obvodního ředitelství Praha I, ze dne 28. 2. 2017, č. j. ORI-12237-275/TČ-2010-001192-6-BO. Podle § 40 odst. 1 insolvenčního zákona insolvenční správce jedná svým jménem na účet dlužníka, pokud na něho přešlo oprávnění nakládat s majetkovou podstatou. Označuje se způsobem, z něhož je patrné, že tak činí při výkonu funkce insolvenčního správce; součástí jeho označení je i nezaměnitelné označení dlužníka, s jehož majetkovou podstatou nakládá. Platí tedy zásada, že insolvenční správce není zástupcem dlužníka ani jeho věřitelů, je zvláštním procesním subjektem a má samostatné postavení jak vůči dlužníkovi, tak vůči jeho věřitelům. Insolvenční správce nemá v okamžiku, kdy je podle § 229 odst. 3 písm. c) insolvenčního zákona osobou s dispozičním oprávněním, postavení statutárního orgánu nebo orgánu společnosti (srov. HÁSOVÁ, J., MORAVEC a kol. Insolvenční zákon, Komentář. 3. vydání, Praha: C. H. Beck 2018, s. 140–141). Vlastníkem takto spravovaného majetku je až do jeho zpeněžení dlužník, přičemž insolvenční správce je jen osobou určenou k jeho správě a následnému zpeněžení.

12. Lze tedy uzavřít, že předmětných 34 kusů šanonů účetnictví firmy K., které byly vydány policejnímu orgánu v roce 2012, nevydával J. S. jako fyzická osoba, ale jako insolvenční správce, který je vydával pro potřeby orgánů činných v trestním řízení. Byť je vydával svým jménem, jednal v

nepřímém zastoupení dlužníka, společnosti K., jejíž tehdejší statutární orgány tuto povinnost vůči orgánům činným v trestním řízení splnit nemohly, neboť neměly účetnictví v držení. V tomto směru lze odkázat na ustálenou judikaturu Ústavního soudu, která může být per analogiam použita k osobě insolvenčního správce, který opakovaně konstatoval, že správce konkursní podstaty v řízení nevystupuje jako fyzická osoba. V nálezu Ústavního soudu, sp. zn. [II. ÚS 199/04](#), bylo stanoveno, že „(s)právce konkursní podstaty nelze automaticky ztotožňovat s fyzickou osobou tuto funkci vykonávající a dovozovat, že se po zproštění této funkce stává v případě exekučního řízení právním nástupcem správce konkursní podstaty. Pro záměnu či právní nástupnictví povinné osoby v právním postavení veřejnoprávního orgánu s fyzickou osobou, která má v době vedení exekuce jiné právní postavení, není v zákoně opora.“ Analogická aplikace tohoto nálezu na předmětný případ vede k závěru, že advokát J. S. jako insolvenční správce není právním nástupcem společnosti K., a tím spíše pak není právním nástupcem této společnosti, ve vztahu k vrácení jejího účetnictví orgány činnými v trestním řízení.

13. Proto lze konstatovat, že právní mocí usnesení o zproštění funkce insolvenčního správce zaniklo i oprávnění J. S. jednat svým jménem na účet společnosti K., a tedy i nakládat s jakýmkoli jejím majetkem. Za těchto okolností proto nebyl oprávněn od orgánů činných v trestním řízení majetek společnosti přijmout, a to tím spíše, že v době vydání rozhodnutí policejního orgánu a napadeného rozhodnutí již společnost K. zanikla bez právního nástupce a byla vymazána z obchodního rejstříku, a to ke dni 10. 7. 2013. Z výše uvedeného vyplývá závěr, že J. S. nebyl osobou, které mělo být účetnictví společnosti K. vráceno.

14. V souvislosti se shora naznačenými závěry je třeba uvést, že právnická osoba se podle § 168 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“), zrušuje právním jednáním, uplynutím doby, rozhodnutím orgánu veřejné moci nebo dosažením účelu, pro který byla ustavena, a z dalších důvodů stanovených zákonem. Po zrušení právnické osoby se vyžaduje její likvidace, ledaže celé její jmění nabývá právního nástupce nebo stanoví-li zákon jinak. Neplyne-li z právního jednání o zrušení právnické osoby, zda je rušena s likvidací nebo bez likvidace, platí, že je zrušena s likvidací v souladu s § 169 občanského zákoníku. Podle § 173 odst. 2 občanského zákoníku současně platí, že byl-li osvědčen úpadek právnické osoby, zrušuje se bez likvidace zrušením konkursu po splnění rozvrhového usnesení, nebo zrušením konkursu proto, že majetek je zcela nepostačující; do likvidace však vstoupí, objeví-li se po skončení insolvenčního řízení nějaký majetek, přičemž právnická osoba zaniká výmazem z veřejného rejstříku, je-li v něm zapsaná. Podle § 193 občanského zákoníku likvidátor nabývá působnosti statutárního orgánu okamžikem svého povolání. V dané věci bylo bez pochybností zjištěno, že společnost K. zanikla výmazem z příslušného obchodního rejstříku ke dni 10. 7. 2013 po zrušení obchodní společnosti. Společnost zanikla bez právního nástupce.

15. S ohledem na uvedené skutečnosti lze uvést, že původní vlastník účetnictví, tj. 34 ks šanonů účetnictví společnosti K., již právně ani fakticky neexistuje a nemá ani svého nástupce. V současné době tedy neexistuje žádný statutární orgán, který by si mohl podle § 80 odst. 1 tr. ř. účetnictví zadržené v trestním řízení vyzvednout. Nejvyšší soud si je vědom znění § 80 odst. 1 tr. ř., podle kterého se věc vrací tomu, kdo ji vydal nebo komu byla odňata, s výjimkou případu, že na věc uplatňuje právo jiná osoba, což je ovšem případ, který v dané věci nepřichází v úvahu. Bez ohledu na tento závěr je ovšem třeba uvést, že předpokladem vrácení věci tomu, kdo ji vydal, je skutečnost, že taková osoba existuje, ať již se jedná o fyzickou osobu, či právnickou osobu, za kterou věc vždy vydává nějaká konkrétní fyzická osoba. V dané věci účetnictví firmy K. nevydal J. S. jako fyzická osoba, nýbrž jako zvláštní procesní subjekt, který jednal v nepřímém zastoupení společnosti K., která ovšem zanikla bez právního zástupce. Za takové situace nemohlo být účetnictví vráceno J. S., když společnost K., v jejímž nepřímém zastoupení jednal, zanikla bez právního nástupce. Proto nepřicházel v úvahu postup podle § 80 odst. 1 věta první tr. ř.

16. Postup v případě zjištění neznámého majetku právnické osoby po jejím výmazu pak upravuje § 209 odst. 1 občanského zákoníku. Podle předmětného ustanovení, zjistí-li se neznámý majetek právnické osoby po jejím výmazu z veřejného rejstříku nebo objeví-li se jiný zájem hodný právní ochrany, soud na návrh toho, kdo osvědčí právní zájem, zruší výmaz právnické osoby, rozhodne o její likvidaci a jmenuje likvidátora. Kdo vede veřejný rejstřík, do něho podle tohoto rozhodnutí zapíše obnovení právnické osoby, skutečnost, že je v likvidaci, a údaje o likvidátorovi. Od obnovení se na právnickou osobu hledí, jako by nikdy nezanikla.

17. V první řadě je nutné uvést, že v projednávaném případě se o majetku právnické osoby společnosti K. v podobě účetnictví 34 ks šanonů vědělo, takže se z pohledu ustanovení § 209 odst. 1 občanského zákoníku nejednalo o neznámý majetek a insolvenční správce J. S. na tuto skutečnost upozornil již dne 22. 7. 2013. Současně je nutno konstatovat, že majetek v podobě účetnictví nemá v podstatě žádnou finanční ani žádnou jinou hodnotu a rovněž se nejedná o jiný zájem hodný právní ochrany, proto nebylo namístě a ani vhodné, aby soud zrušil výmaz právnické osoby a jmenoval likvidátora, aby zajistil neznámý majetek.

18. Byť by se mohlo jevit, že účetnictví zaniklé společnosti K., která zanikla bez právního nástupce, by jako věc bezcenná mělo být ve smyslu § 80 odst. 1 in fine tr. ř. zničeno, neboť nemá ekonomickou hodnotu, a nelze tedy předpokládat, že by mohlo být prodáno, podléhá nakládání s účetnictvím zákonu č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. V projednávaném případě se mělo postupovat podle § 11 odst. 3 zákona o archivnictví a spisové službě a předložit účetnictví k provedení výběru archiválií z moci úřední, neboť zanikl původce archiválií bez právního nástupce. Policejní orgán, který měl v držení účetnictví společnosti K., je měl předat příslušnému archivu, a teprve pokud by účetnictví (jeho část) nebylo archivem vybráno, přichází v úvahu jeho zničení jako věci bezcenné podle § 80 odst. 1 in fine tr. ř.

19. Nejvyšší soud proto na základě podané stížnosti pro porušení zákona podle § 268 odst. 2 tr. ř. vyslovil, že pravomocným usnesením státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 6 ze dne 19. 4. 2017, sp. zn. 1 ZT 175/2011, byl porušen zákon v ustanovení § 147 odst. 1 tr. ř. a v řízení předcházejícím v ustanoveních § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř., § 80 odst. 1 tr. ř. a § 2 odst. 5, 6 tr. ř. Tzv. akademický výrok Nejvyšší soud využívá i s ohledem na § 268 odst. 2 tr. ř. ve spojení s § 269 odst. 2 tr. ř.